Р Е Ш Е Н И Е
№ 45948

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **11121** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез гл. юрк. С. Г., срещу Решение № 2839 от 23.07.2026 г. по НАХД № 12510/2025 г. на Софийския районен съд (СРС), 114 състав. С него е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „А-СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б ЗДвП е наложена имуществена санкция от 2500,00 лева.

Касаторът поддържа неправилно приложение на закона – основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63в ЗАНН. Счита нарушението за доказано с доклада от електронната система и снимковия материал. Оспорва извода за недопустимост на санкционирането с електронен фиш преди изменението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП през 2024 г. Позовава се на систематичното тълкуване на чл. 167а, чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 и чл. 189ж, ал. 7 и ал. 8 ЗДвП, законодателната цел, първоначалния законопроект и съдебна практика. Според него непълнотата засяга само процесуалния ред, а съдебното обжалване гарантира защитата. Поддържа, че мястото е точно посочено, участъкът е включен в платената пътна мрежа, а размерът и изчисляването на тол таксата не са задължителни реквизити на фиша. Излага съображения за невъзможност контролните точки да проследяват целия маршрут при липса на тол данни и за групирането на преминаванията в едно нарушение за деня.

Прави искане за отмяна на решението и потвърждаване на фиша. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.
Ответникът - „А СТРОЙ“ ЕООД, не изразява становище по касационната жалба и не се представлява.
Представителят на Софийска градска прокуратура иска решението на районния съд да бъде оставено в сила.
Административен съд София-град, XIX касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши проверката по чл. 218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
От фактическа страна районният съд е установил, че на 26.05.2022 г. в 07:14 часа товарен автомобил „М. “, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „А СТРОЙ“ ЕООД, с технически допустима максимална маса 33 000 кг, четири оси, екологична категория ЕВРО 0, без ремарке, се движел по път А-6, км 60+705, [община], в посока намаляващ километър. Устройство № 10192 е заснело преминаването, за което не е отчетена валидна маршрутна карта или тол декларация. Издаден е процесният фиш, в който освен санкцията са посочени такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата (ЗП) от 242,00 лева и възможност за освобождаване от отговорност чрез компенсаторна такса от 750,00 лева.
За да отмени фиша, СРС е приел, че издаването му предхожда 13.02.2024 г. и действащата тогава редакция на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не допуска този ред за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Допълнително е посочил неяснота относно неплатената такса и платения пътен участък, без да разгледа възражението за несъразмерност.
Решението е правилно като краен резултат.
Позоваването на доказателствената стойност на доклада по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП не опровергава мотивите на СРС, който е кредитирал доклада и снимките и не е приел, че преминаването е недоказано или таксата е платена. Установяването на деянието не изключва проверката за законосъобразността на реда и санкцията.
Издаването на електронен фиш е специален ред, допустим в изрично предвидените от закона случаи – чл. 39, ал. 4 ЗАНН. Преди допълнението в ДВ, бр. 13 от 2024 г. чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП препраща само към чл. 179, ал. 3 ЗДвП. Разпоредбите за контролните правомощия, докладите, връчването, анулирането и влизането в сила на фишовете не заместват изричното основание за издаването им. Общият чл. 189, ал. 4 ЗДвП не обезсилва това специално ограничение. Процесуалният характер на уредбата не прави реда свободно избираем, а съдебният контрол не замества гаранциите при съставяне на АУАН и издаване на НП. Преценката за приложимата редакция зависи от датата на издаване на фиша, която СРС е приел за предхождаща изменението. Независимо от този въпрос, отмяната следва и на самостоятелно материалноправно основание.
С Решение от 21.11.2024 г. по дело C-61/23, „E.“, ECLI:EU:C:2024:974, Съдът на Европейския съюз (СЕС) е разяснил, че чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО, изменена с Директива 2011/76/ЕС, не дпуска система от фиксирани санкции за неплащане на пътна такса, която не отчита характера и тежестта на нарушенията. Възможността за освобождаване от отговорност срещу фиксирана компенсаторна такса не отстранява несъответствието.
В случая санкцията от 2500,00 лева е абсолютно определена и не позволява съобразяване с конкретното неплатено разстояние и действително дължимата такса. Посочените 242,00 лева са такса по чл. 10б, ал. 5 ЗП при невъзможност да се установи изминатото разстояние, а не установена тол такса за конкретен маршрут. Изложената от касатора техническа невъзможност за проследяването му не обосновава еднаква санкция независимо от тежестта на нарушението.

Групирането на преминаванията за деня ограничава броя на санкциите, но не осигурява съразмерност на размера им. Съдът не може сам да създава непредвидени санкционни граници. Поради това фишът подлежи на отмяна и на това основание, за което касационната инстанция следи служебно по чл. 218, ал. 2 АПК.
В този смисъл относно несъразмерността на фиксираните санкции за неплатени тол такси са Решение № 40337/03.12.2025 г. по канд № 9169/2025 г. на АССГ, XIX касационен състав, и Решение № 27692/19.12.2024 г. по канд № 8582/2024 г. на АССГ, XX касационен състав.
Основателно касаторът сочи, че мястото е индивидуализирано чрез пътя, километъра, общината и посоката на движение. Непосочването на аритметично изчисление на таксата или на номера на решението на Министерския съвет за платената пътна мрежа само по себе си не налага отмяна. Тези доводи обаче не преодоляват самостоятелното основание за несъразмерност. Техническите характеристики определят пътната такса, но не индивидуализират фиксираната санкция.
Предвид изложеното решението следва да бъде оставено в сила. Ответникът не е претендирал и доказал касационни разноски, поради което такива не следва да се присъждат.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2839 от 23.07.2026 г., постановено по НАХД № 12510/2025 г. по описа на Софийския районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: